

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

24. april 2017

Besvarelse af spørgsmål 32 ad L 121 stillet af udvalget den 14. marts 2017 efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Spørgsmål:

Det følger af § 1, nr. 69, at erhvervsministeren har pligt til at fremsætte indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer heraf, når forslaget ikke er i overensstemmelse med bl.a. nationale interesser. Men i bemærkningerne til § 1, nr. 69-71 står, at Erhvervsministeriets gennemgang af planforslag ikke vil være tilrettelagt som en legalitetsprøvelse af planforslagene.

- A. Hvordan sikres opfyldelse af ministerens pligt til at fremsætte indsigelser mod forslag til kommuneplaner og ændringer heraf, som ikke er i overensstemmelse med nationale interesser?
- B. Skal bemærkningernes punkt 2.2 forstås således, at der ikke længere kan fastlægges andre nationale interesser, således som det ellers fremgår af § 2a.
- C. Hvis dette er tilfældet, hvorfor foreslås § 2a så ikke ændret, så de nationale hensyn fastlægges i loven og ikke i dens bemærkninger.
- D. Hvem skal varetage hensyn til situationer, hvor der er uoverensstemmelser imellem 2 kommuners kommuneplaner? Hvordan vil ministeren reagere på, at nabokommuner gør indsigelse imod en plan om udlæg af et aflastningscenter i en nabokommune? Vil ministeren varetage dette hensyn igennem call in i henhold til § 3?
- E. Hvordan vil ministeren sikre, at udviklingen i et udviklingsområde ikke strider imod forudsætningen for udpegningen af området? Er ministeren da også forpligtet til at gøre indsigelse? Hvordan vil ministeren tilse, at kommuneplanerne ikke er i modstrid med forudsætningerne i landsplandirektivet?

Svar:

Erhvervsministeren har pligt til at fremsætte indsigelse over for et forslag til kommuneplan eller kommuneplantillæg, der ikke er i overensstemmelse med de nationale interesser i kommunernes planlægning. Denne pligt håndhæves i praksis i tæt samarbejde med relevante ministerier, der har ansvar for, at kommuneplanerne overholder de nationale interesser i

kommunernes planlægning inden for deres respektive ressort. Der føres tilsyn med de kommunale planer, når de sendes i offentlig høring.

De nationale interesser i kommuneplanlægningen er blevet lovfæstet i § 29, stk. 1, og er:

- Vækst og erhvervsudvikling,
- natur- og miljøbeskyttelse,
- kulturarvs- og landskabsbevarelse,
- hensyn til nationale og regionale anlæg samt
- beslutninger efter § 3 (landsplandirektiver)

De nationale interesser uddybes i lovbemærkningerne til § 29, stk. 1, der fastlægger den overordnede ramme for, hvad der er en national interesse. Der kan således ikke fastlægges andre nationale interesser i kommuneplanlægningen end de, der kan rummes inden for disse lovbemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at lovbestemmelserne skal ses i sammenhæng med lovbemærkningerne, som forklarer og uddyber lovens indhold. En kommende Oversigt over nationale interesser i kommuneplanlægningen vil konkretisere de nationale interesser yderligere, jf. § 2 a.

I forhold til kommunernes lokalplanlægning kan de enkelte ressortministre fremsætte indsigelse mod lokalplanforslaget ud fra de særlige hensyn, som ministeren varetager, jf. § 29, stk. 3. Sådanne særlige hensyn kan eksempelvis omfatte hensyn til fyrtårne, statsveje eller grundvandsbeskyttelse.

Såfremt det ikke er muligt for kommunen og den pågældende ressortminister at nå til enighed om en justering af lokalplanforslaget, hvorved ministeren frafalder sin indsigelse, kan kommunen indbringe sagen for erhvervsministeren, som vil træffe afgørelse i sagen.

Hvis en kommune fremsætter indsigelse mod nabokommunens planlægning, har indsigelsen vetovirkning, dvs. kommunalbestyrelsen kan ikke vedtage planen, før der er opnået enighed med den kommunalbestyrelse, der har fremsat indsigelsen. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunerne, kan spørgsmålet indbringes for erhvervsministeren som, hvis der fortsat ikke kan opnås enighed, træffer beslutning om, hvorvidt planforslaget skal vedtages eller ændres.

Som det fremgår af § 3, stk. 5 kan erhvervsministeren i særlige tilfælde beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning. Dette forhold ændres der ikke på med lovforslaget.

Udpegningen af udviklingsområder sker gennem et landsplandirektiv, der udstedes af erhvervsministeren på baggrund af ansøgninger fra de enkelte

kystkommuner. Herefter indarbejder kommunerne de udpegede udviklingsområder i den kommende kommuneplan (eller i tillæg til kommuneplanen). I det statslige plantilsyn vil det blive tilset, om de pågældende kommuneplaner (eller kommuneplantillæg) er i overensstemmelse med landsplandirektivet. Erhvervsministeren har indsigelsespligt, såfremt dette ikke er tilfældet.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen